

Xavier Echevarría: “El papa Francesc sentirà la força i la companyia espiritual de Benet XVI”

El prelat de l'Opus Dei parla del papa Francesc com "una persona afectuosa, un sacerdot alhora auster i somrient. Proper als malalts i als necessitats tant materialment com espiritual".

14/04/2013

-Com va rebre la notícia de l'anunci que teníem un nou papa? Quines sensacions li van passar pel cor en aquell moment?

-Va ser una gran alegria. Els catòlics necessitem tenir el pare comú a la terra, vicari de Crist a l'Església universal. En advertir la fumata blanca, em vaig agenollar per pregar per ell, encara sense saber qui era. Vaig renovar interiorment el desig de ser un bon fill del Romà Pontífex.

Quan el nou papa Francesc va parlar per primera vegada des del balcó de les benediccions, va esmentar totes les persones de bona voluntat. I vaig pensar que, a més dels catòlics, el papa porta el pes, les alegries i els dolors de tota la humanitat. Per això, juntament amb l'alegria, vaig sentir també el desig intens que tots preguem pel successor de Pere, i vaig experimentar un afany filial de

convidar la gent a estimar el Sant Pare.

-De les paraules dels primers dies del seu Pontificat, amb què es queda? Què li ha cridat l'atenció? Què li interpel·la?

-“Crist és el centre”, va dir als periodistes a l'audiència del 16 de març. Em va recordar allò que ens repetia sant Josepmaria: “És de Crist de qui hem de parlar, i no de nosaltres mateixos”. Això ens remet veritablement a allò que és essencial. El papa Francesc ens va parlar també de l'acció de l'Esperit Sant. Cal llegir en aquesta clau l'últim conclave i tota la història de l'Església: des de la fe.

-Som davant del primer papa llatinoamericà de la història. Per la seva experiència com a prelat de l'Opus Dei, què aporten els cristians d'Amèrica Llatina a la vella Europa?

-A Amèrica Llatina es toca el bon esperit de manifestar la caritat amb afecte, amb un afecte palpable. Aquest escalf humà ajuda moltes vegades a evitar els prejudicis cap als altres, a evitar certa complexitat intel·lectual que enterboleix les relacions d'uns amb altres, a forjar relacions interpersonals veritablement humanes. Una manifestació d'aquesta capacitat d'estimar es tradueix en la pietat popular, que es manté molt viva en tants països d'Amèrica, amb una devoció a la Mare de Déu que és alhora tendra i forta, i que comporta una actitud molt enriquidora per a la humanitat sencera. Tot això és un do per a l'Església.

-A poc a poc anem coneixent detalls del Sant Pare: viatja en autobús, vivia en un petit apartament a Buenos Aires... Creu que aquests petits gestos del dia a dia poden interpel·lar aquells que

tenen estereotipada la imatge dels sacerdots, dels cardenals, de l'Església en general?

-Aquesta austeritat és una nota comuna dels últims papes -amb algunes manifestacions externes diferents-, i també d'una gran majoria de sacerdots, que tenen el just per viure, i molts ni tan sols això. Com vostè diu, es tracta d'un estereotip. Li explicaré l'anècdota d'un cardenal que va venir una vegada a la Pontifícia Universitat de la Santa Creu. Entre una activitat i una altra, a les cinc de la tarda, hi va haver un *coffee break*. Mentre prenia alguna cosa, va comentar: “És que aquesta nit no sopo, no tinc a ningú que m'ajudi a fer el sopar”. Aquest cas no es repeteix en tots, però els exemples es podrien multiplicar.

Que manquin béns materials, com deia sant Bernat, no suposa en si mateix una virtut. Aquesta virtut

consisteix en estimar la pobresa, que també es percep per aquests gestos de renúncia. Aquesta disposició és més faedora quan la persona sap prescindir de béns superflus, i està despresa del que té. Certament, com deia sant Josepmaria, la pobresa comporta un tresor a la terra per a l'home i, en aquest sentit, posava com a model els pares de família nombrosa que, en l'esforç per tirar endavant els seus amb amor, renunciaven de gust a tantes coses personals. Se'ns presenta, per tant, com una virtut per estimar -així ens ho ha ensenyat Jesús-, i és inclosa en la caritat. Alhora, hem de fer tot el possible per alleugerir el sofriment causat per les injustícies personals i socials, i veig molt natural que de vegades ens envaeixi fins i tot la impaciència davant tantes injustícies que desitjaríem resoldre.

-La reforma de la cúria, la nova evangelització... Són molts els

assumpes que han tractat els cardenals al llarg de les congregacions generals. De tots aquests assumptes que han estat sobre la taula, quin considera de major urgència per a l'Església?

-Certament, la cúria -per una lògica sobrenatural i també humana- s'adapta a cada papa i a les necessitats de l'Església, segons el moment. Però no em pertoca assenyalar quina cosa és prioritària, perquè això està a les mans del Sant Pare, que no té un altre afany que servir-nos. En parlar d'una reforma, que pot ser necessària, sabem que a Roma hi treballen moltes persones amb abnegació, amb gran esperit de servei, alguna vegada lluny de la seva pàtria i de la seva família, i amb una retribució modesta.

Òbviament, jo no era a les congregacions generals, on els cardenals van parlar entre ells, però

no hi ha dubte que la nova evangelització continua sent una prioritat per a l'Església. Em sembla que l'estil senzill i directe del papa ajuda molt en aquest sentit.

-En el comunicat que vostè va emetre fa uns dies, va destacar la crida del papa Francesc a evangelitzar. Com es tradueix aquesta invitació del Sant Pare al carisma concret de l'Opus Dei? Quins són els reptes en aquest sentit?

-El lema del cardenal Bergoglio ha estat “miserando et eligendo”. Ve d'un text de sant Beda el Venerable, que llegim cada any a la litúrgia de les hores. Es tracta d'un comentari a la crida de Mateu. Jesús tenia pietat, misericòrdia, i alhora cridava els deixebles a seguir-lo. La vocació conté una prova d'amor: neix del cor diví que és ple de misericòrdia. Sant Beda comenta que Jesús va veure

“més amb la mirada interna del cor que amb els ulls corporals”.

Sant Josepmaria, amb el missatge rebut de Déu, va recordar que tots som cridats a la santedat, i solia comentar: “Que jo vegi amb els teus ulls, Crist meu, Jesús de la meva ànima”. Penso que la urgència d'evangelitzar -sempre actual en l'Església- es manifesta en una invitació per mirar la gent, tothom, amb visió apostòlica, amb misericòrdia i amb afecte, amb el desig d'ajudar a rebre el gran do del coneixement de Crist i del seu amor.

L'esperit de l'Opus Dei impulsa els fidels de la prelatura -sacerdots i laics- a prendre consciència que en la vida de cada dia, en el món de les professions, en la família, en les relacions socials, hem de afanyar-nos per descobrir que els altres ens necessiten, no perquè siguem millors, sinó perquè som germans.

Com va dir sant Josepmaria, precisament durant una catequesi a Buenos Aires, “quan trebal·leu i ajudeu el vostre amic, el vostre col·lega, el vostre veí de manera que no ho noti, l’esteu guarint; sou Crist que sana, sou Crist que conviu sense fer fàstics amb els qui necessiten la salut, com ens pot passar a nosaltres qualsevol dia”.

Tot això també significa portar i estimar la creu, de la que el papa Francesc també va parlar a la seva primera homilia. I, com predicava el cardenal Bergoglio a l’homilia de l’última missa crismal, cal tenir “paciència amb la gent” per ensenyar, explicar, escoltar, comptant sempre amb la gràcia de l’Esperit Sant.

-Com pot ajudar al papa Francesc el fet de saber que prop d'ell hi haurà el papa emèrit Benet XVI?

-Penso que el papa percep sobretot la força i la companyia espiritual del seu predecessor. I que podrà recolzar-se sovint en el ric i actual magisteri de Benet XVI. L'afecte que li tenim tots a l'Església esdevé més gran, ja que sabem que prega per nosaltres en la missa i en la pregària, i que sosté la nostra unió incondicional al papa Francesc. En aquest sentit, considero important respectar la voluntat de Benet XVI de desaparèixer als ulls del món, perquè quedi palès que hi ha un sol papa, i no es confongui la gent que disposa potser de menys formació cristiana o de poca cultura teològica. Ara el Pontífex Roma és el papa Francesc, a qui l'anterior Pontífex va prometre gustosa i total veneració i obediència.

Bergoglio davant la tomba de sant Josepmaria Escrivà

Xavier Echevarría coneix al papa actual?

"El vaig trobar en diverses ocasions, aquí a Roma (per exemple, en diverses assemblees del Sínode de bisbes) i a Buenos Aires. És una persona afectuosa, un sacerdot alhora auster i somrient. Proper als malalts i als necessitats tant materialment com espiritual. Té una forta personalitat. Sap, amb claredat de fill de Déu, el que vol i el que no vol. De tots és conegut que sempre demana oracions per ell, i que resa molt pels altres", assegura el prelat de l'Opus Dei, que revela un detall: "En una ocasió va venir a aquesta casa, ja fa uns anys, per a visitar la tomba de sant Josepmaria, que es troba a l'església prelatícia de Santa Maria de la Pau. El cardenal Bergoglio va romandre agenollat uns quaranta-cinc minuts. La seva capacitat de pregar-sense pressa- és un exemple per a tots, perquè en la pregària el cristià troba també la llum i el consol del Senyor."

Al capdavant de l'Obra: Cercar Déu en la quotidianitat

Fundat el 1928 per sant Josepmaria Escrivà (Barbastre, 1902-Roma, 1975), actualment l'Opus Dei té més de 90.000 membres. El 98% són laics, i la majoria, casats. Entorn de 2.000 són sacerdots. Amb un carisma centrat en l'ajuda a trobar a Crist en la feina, la vida familiar i la resta d'activitats quotidianes, aquesta realitat eclesial porta a terme tasques educatives, assistencials, culturals, que tenen una marcada finalitat de servei i formació: escoles, hospitals, universitats, centres de formació professional, etc. El prelat de l'Opus Dei és al capdavant de l'Obra en la missió de difondre la crida universal a la santedat i de promoure l'apostolat dels fidels de la prelatura. A la vida de l'Opus Dei, que té des del seu origen un marcat caràcter de família, al prelat se l'anomena senzillament pare. Doncs bé, aquest

pare en l'actualitat és monsenyor Xavier Echevarría (Madrid, 1932), que va succeir el 1994 a mons. Álvaro del Portillo, qui va portar les regnes l'Opus Dei després de la mort del fundador.

Traducció pròpia de l'entrevista del periodista José Beltrán publicada a La Razón el 24 de març del 2013

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/xavier-
echevarria-el-papa-francesc-sentira-la-
forca-i-la-companyia-espiritual-de-
benet-xvi/](https://opusdei.org/ca/article/xavier-echevarria-el-papa-francesc-sentira-la-forca-i-la-companyia-espiritual-de-benet-xvi/) (22/03/2026)